

POUŤ NA SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE LISABON 2023

„Maria se vydala na cestu a spěchala.“
(srov. Lk 1,39)

Jedním z vrcholů letošních prázdnin byly rozhodně Světové dny mládeže v portugalském Lisabonu s papežem Františkem. Z naší farnosti se i díky finanční podpoře vás všech mohlo do Portugalska vydat 17 kousků včetně mé maličkosti. Oproti minulým Světovým dnům mládeže byla letos doprava individuální, což bylo také zdrojem mnoha a mnoha zážitků.

Většina nás Oušťáků se účastnila nejen hlavního programu s papežem Františkem v Lisabonu, ale také Dnů v diecézích (tzv. předprogramu) v malebném městě na severu – v Portu.

Popisovat atmosféru a zážitky z celých dvou týdnů by bylo na samostatné číslo INUFu. Proto vás chceme pozvat na povídání s fotkami, které se bude konat **v pátek 6. října** po večerní mši svaté na děkanství. Abychom vás alespoň trochu navnadili, přinášíme odpovědi na otázku, nad kterou jsme se zamýšleli už i na našem vlastním „polisabonském setkání“ na zahradě u Pirků.

Myslím, že už z odpovědí, které najdete uvnitř tohoto listu, je možné vyčíst, o jak pestrou, živou, ale zároveň duchovní akci se jedná.

P. Jenda

Otázka zní: Jaký moment z Lisabonu se Ti nejvíce vryl do paměti?

Maria se vydala na cestu...

... Maria se mohla po zvěstování soustředit na sebe, na obavy a úzkosti vyplývající z jejího nového stavu. Ne, namísto toho zcela důvěřuje Bohu. Myslí spíše na Alžbětu. Vstává a vychází na sluneční světlo, kde je život a pohyb. Přes šokující andělovo oznámení, které způsobilo „zemětřesení“ v jejích plánech, se mladá dívka nenechá ochromit, protože v ní je Ježíš, síla vzkříšení. Nosí již v sobě obětovaného, ale stále živého Beránka. Vstane a vydá se na cestu, protože má jistotu, že Boží plány jsou ten nejlepší možný projekt pro její život. Maria se stává Božím chrámem, obrazem církve putující, církve, která vychází a dává se do služby, církve coby nositelky dobré zvěsti!

Zakusit přítomnost vzkříšeného Krista ve svém životě, potkat ho „živého“, je ta největší duchovní radost, výbuch světla, který nemůže ponechat nikoho „nehybným“. Hned nás přiměje k pohybu a nutí nás, abychom tuto zprávu přinesli ostatním, abychom svědčili o radosti z takového setkání.

... Drazí mladí (přátelé), sním o tom, že na SDM budete moci znovu zažít radost ze setkání s Bohem a s bratry a sestrami. Po dlouhém období odloučení a izolace v Lisabonu s Boží pomocí znovu společně objevíme radost z bratrského objetí mezi národy a mezi generacemi, z objetí smíření a pokoje, z objetí nového misionářského bratrství!

Kéž Duch Svatý zažehne ve vašich srdcích touhu vstát a radost z toho, že všichni společně kráčíme v synodním stylu a opouštíme falešné hranice.

Čas vstát je právě teď! Rychle vstaňme! A jako Maria nesme Ježíše v sobě, abychom ho sdělovali všem! V tomto překrásném období svého života jděte dál, neodkládejte, co ve vás může Duch vykonat! Ze srdce žehnám vašim snům a vašim krokům.

Z poselství Svatého otce Františka k XXXVII. světovému dni mládeže

Papežovo pozvání jsme s radostí přijali, sehnali jsme každý potřebných více než dvacet tisíc korun a vydali se na pouť na 37. světové dny mládeže (SDM) v Lisabonu.

A kdo že se to nakonec z naší farnosti na cestu vydal?

V první linii otec Jenda, dále Pavel Matějčík, Štěpán Jakubec, Ondra Horníček, Marta a Verča Pirklová, Anička a Káťa Urbanová, Maruška Kadová, Lucka a Monča Burešovy, Barča Suchomelová, Klárka Diblíková, Julča Luxová a ještě k nám patří také Káťa a Anička Kaucovy, Verča a Honza Málkovi, kteří cestovali s jinou skupinou. A samozřejmě nechyběl ani čerstvý jáhen Honza Pecháček.

Dny v diecézi Porto 26.-31.7.

Portská diecéze hostila 5 dní přibližně 1700 českých poutníků v rámci předprogramu Světových dnů mládeže v Portugalsku, tzv. Dnů v diecézích.

Mladí z České republiky se tak mohli seznámit nejen s místní kulturou a památkami, ale především prožít duchovní program, jehož vrcholem byla společná bohoslužba s portským biskupem Lindou pro 18 tisíc věřících. Českou výpravu při předprogramu doprovázeli 2 biskupové - Tomáš Holub a Pavel Posád a další kněží z Čech, Moravy a Slezska.

Portská diecéze hostila v rámci předprogramu nejvíce poutníků, celkem 18 tisíc. Kromě Čechů zde byli také Slováci, Poláci, Francouzi, Španělé, Američané a další národy.

Program byl připraven po celém Portu v 11 farnostech. Vždy dopoledne se mladí mohli účastnit bohoslužby, zapojit do společných modliteb, čtení z Písma, katechezí atd. Během odpoledního programu se pak rozjeli do centra Porta i okolí, mohli navštívit zdejší pamětihodnosti nebo se účastnit připravených koncertů, sportovních aktivit a dalších akcí.

Anna Kaucová

Čekala nás ještě dlouhá cesta na vigilií a náš sektor, kde jsme měli přespat, byl čím dál tím plnější. Rozhodli jsme se tedy přelézt plot poblíž jiného sektoru a noc strávit tam. Vedle byla silnice, okolo které se začalo hromadit spousta policistů a lidí různých národností. Netrvalo nám dlouho, než jsme pochopili, že právě tudy má projet papež. Přidali jsme se k davu a vítali tak papeže, který projel cca 2 metry od nás.

Káťa Kaucová

Samozřejmě celé setkání bylo nezapomenutelné a jsem moc vděčná, že jsem se ho mohla účastnit. Každopádně dva momenty pro mě byly těmi nejlepšími. První bylo přespání na pláži Praia da Urza blízko nejzápadnějšího bodu Evropy Cabo da Roca. A tím druhým bylo, když už se nám nechtělo jít do našeho sektoru na vigilií, protože tam bylo moc lidí, tak jsme zůstali před jiným sektorem na trávě, blízko kruhového objezdu. Kolem nás z ničeho nic začali lidi křičet, že jede papež, a opravdu kolem nás projel. Dokonce dvakrát – ráno a večer.

Honza Málek

Nejvíce se mi asi vryla do paměti cesta ze závěrečné mše s tou spoustou lidí. Po cestě jsme si museli udělat pauzu, trochu oddychnout. V tu chvíli za námi přišel očividně nevěřící pán, protože jsme leželi uprostřed sídliště na dece pod stromem, a ptal se, jestli něco nepotřebujeme. A i když jsme nepotřebovali, hned nám přinesl studené kafe, brambůrky, vodu a spoustu dalších věcí. I přes to, že nikdo z nás nemluvil portugalsky, a on jinak neuměl, jsme spolu strávili moc pěknou chvíli, kdy jsem vnímal, jak skvěle působí Bůh na místo, kde se setkání děje, a na lidi v něm. Přesně tenhle pán mi ukázal, jak je důležité vnímat svět kolem sebe a nebýt k němu lhostejný i skrz podobné malé skutky lásky. Pánovi jsme potom z vděčnosti, protože jsme neměli nic vhodnějšího, dali českou vlajku, kterou pak hrdě nesl na zádech, když jsme se rozloučili a rozcházeli. Bohužel jsme mu moc dobře nedokázali vysvětlit, že ji má obráceně. Tak snad ji tak nemá doteď.

Program v Lisabonu 1.-6.8.

Světové dny mládeže byly oficiálně zahájeny v úterý 1. srpna mší svatou v 19 hodin.

Do Lisabonu dorazilo také dalších 7 biskupů z ČR, kteří měli pro naše účastníky připravené na každý den katecheze. Ve čtvrtek 3. srpna mohli poutníci přivítat příjezd papeže Františka.

V pátek 4. srpna se v lisabonském parku Eduarda VII. konala křížová cesta, jedna z nejslavnějších a nejdostupnějších událostí každých Světových dnů mládeže. Křížovou cestu doprovázela tradiční i současná hudba a řada obrazů představujících jednotlivá zastavení, která vytvořil jezuitský umělec P. Nuno Branco. Na různých místech cesty mladí lidé - z Portugalska, Španělska a Spojených států - vydávali svá vlastní svědectví o utrpení, naději a lásce.

Témata letošní Křížové cesty, kterou navrhli sami mladí lidé, se zabývala zraněními a slabostmi, které jsou přítomné v životě dnešních mladých, včetně chudoby, osamělosti, netolerance, ničení stvoření a závislosti.

Papež František jim připomněl, že Ježíš i dnes kráčí s nimi, plný lásky a naděje. Dále zdůraznil, že Ježíšova cesta je Bůh, který vychází ze sebe, aby krácel mezi námi. Vzpomněl slova ze začátku evangelia: "Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Vzpomínáte si?" zeptal se přítomných. A dodal: "A učinil to z lásky." Papež poté vyzval přítomné, aby se zamysleli nad věcmi, které vnášejí do jejich života smutek, a zároveň jim zdůraznil: "Ježíš je tu s námi, pláče s námi, protože nás doprovází v temnotě, která vede k pláči." A vyzval mladé, aby se v tichu svého srdce podělili s Ježíšem o své smutky.

Papež mladé lidi ujistil, že Ježíš svou něhou stírá naše skryté slzy a je vždy přítomen, aby nás zbavil samoty, obav a naplnil nás útechou. Ježíš nás zároveň vybízí k tomu, abychom "riskovali milovat", a zároveň nás vždy doprovází na našich životních cestách.

Nakonec druhou chvíli ticha vyzval mladé lidi, aby se znovu zamysleli nad svým vlastním utrpením, úzkostí a trápením a také nad "touhou, aby se duše znovu usmívala". A zakončil svou řeč slovy útechy, přičemž se znovu zaměřil na Ježíše, který "kráčí ke kříži, umírá na kříži, aby se naše duše mohla znovu usmívat".

Lucka Burešová

Líbily se mi promluvy od papeže a celková atmosféra tolika lidí. Prozkoumávání Porta a Lisabonu, zpívání v metru a spaní pod mostem bylo taky skvělé. Je to určitě silný zážitek.

Klárka Diblíková

Na SDM takových momentů bylo víc než dost a z celé té akce se mi vybaví hromada zážitků a pocitů. Největší sílu jsem ale vnímala tehdy, když jsem při sobotní/nedělní noční vigíli vylezla na vysoký dálniční most a hodiny pozorovala lidi pod sebou. Spousta barevných housenek, tančících a modlících se mravenců, konverzací... Dokonce jsem se dala do řeči s jedním klukem a po 5 minutách angličtiny jsme zjistili, že jsme oba Češi.

Ondra Horníček

Nejvíce se mi líbily promluvy papeže, které nám překládal Jenda, měly vždy hlubokou myšlenku přizpůsobenou nám mladým. Dále byla hezky zpracovaná křížová cesta, která byla pojatá velmi moderně, a ta se mi také vryla hluboko do paměti. Bylo složité vybírat z tolika nádherných vzpomínek jak z Porta, tak z Lisabonu, ale tyto mi přišly jako nejlepší.

Štěpán Jakubec

Vrylo do paměti... Františkova kázání. Myslím, že se opravdu trefil a že zaznělo přesně to, co jsme potřebovali slyšet.

Maruška Kadová

SDM v Lisabonu bylo plné zážitků. Na všechny budu vzpomínat ještě hodně dlouho, ale jen několik je opravdu nezapomenutelných.

Největším duchovním zážitkem pro mě byla křížová cesta s papežem. Byla velmi moderně pojatá a celou jí spojoval motiv kříže, který si mezi sebou mladí lidé podávali. Díky tomu všemu si člověk tu skutečnost křížové cesty uvědomil. Slova papeže Františka, která potom nám mladým věnoval, se mi vryla do paměti nejvíce. Líbilo se mi, jak mluvil o tom, že v církvi je místo pro každého, a hlavně že nás má Ježíš rád každého takového, jací jsme. A v neposlední řadě budu vzpomínat na atmosféru celého setkání, na jedinečné rozhovory, zpívání v metru, na spoustu usměvavých tváří a oslovování cizinců.

Verča Málková

Nejvíce se mi asi vryla do paměti česká mše v malém kostelíčku mezi paneláky. Až tam jsem vlastně viděla, kolik mladých lidí z Česka jelo na Světové dny mládeže. Ani jsme se do toho kostela nevešli (a to vlastně tak malý uvnitř nebyl). A ten moment? To bylo asi, když se ke konci mše zpívala loretická hymna. Já tu písničku moc nemusím, lépe řečeno už ano, Předtím mi nepřišla tak pěkná, ale v ten moment to prostě mělo něco do sebe a holky vedle mě zpívaly další hlasy... prostě wow.

Pavel Matějčík

Světové dny mládeže se mně líbily hlavně svojí atmosférou. Avšak nejvíce mě asi oslovily promluvy papeže a především zpracování křížové cesty, kde zastavení byla prokládána různými svědectvími.

Marta Pirklová

Moment, který mě zasáhl nejvíce? Bylo jich tolik, že nejde vystihnout vše. A co se mi vrylo do paměti a na co budu dlouho vzpomínat je křížová cesta s papežem Františkem. Zaujaly mě nejen samotné texty, ale i její provedení.

Verča Pirklová

Nedokážu vystihnout jeden jediný moment, který by se mi vryl do paměti nejvíce. Každý den byl něčím speciální. Promluvy papeže Františka, společně mše a společně strávené chvíle jako ústecká skupina. Tohle vše mělo svoje kouzlo, které zůstane vryté v paměti.

Jenda Pitřinec

Bylo to už mě čtvrté setkání, ale tentokrát mě nejvíce zasáhly papežovy promluvy. Zároveň pro mě byl obrovsky cenný čas, který jsme jako Oušťáci mohli strávit společně. Věřím, že tomu všemu Pán Bůh žehnal a žehná.

Anička Urbanová

Během cestování metrem jsme naráželi na ostatní poutníky z jiných zemí. I když už jsme byli unavení, zpívali jsme písničky. S ostatními národy jsme se střídali... nejdříve my česky, pak třeba oni francouzsky apod. Krásně jsme si tím zpříjemnili cestování a trochu nám to dodalo energii, kterou jsme potřebovali na poznávání Porta a Lisabonu.

Káťa Urbanová

Každý den nám přinesl něco hezkého. Ale jeden z nejhezčích momentů pro mě bylo, když jsme šli na modlitbu komunity Taizé. Kostel plný mladých lidí, kteří se modlili, našli klid mezi tolika lidmi a byli s Bohem.

Barča Suchomelová

Mně se hodně líbily ty hlavní programy s papežem, jako třeba křížová cesta. Taký pro mě byly zajímavé papežovy promluvy. Hlavně když mluvil o tom, že v církvi je místo pro všechny.

Sobota 5. srpna

Od časného sobotního rána zaplňoval Lisabon stálý a rostoucí proud poutníků, kteří přicházeli na vigilií a závěrečnou mši s papežem Františkem do Parku Tejo.

Svatý otec se i při proslovu odchýlil opět od připravené promluvy a v improvizovaném proslovu požádal účastníky, aby si vzpomněli na osoby, které v jejich vlastním životě působily jako paprsky světla. "Našli jste tváře, našli jste příběhy?" zeptal se. "Tuto radost, která z těchto kořenů vycházela, máme rozdávat. Protože máme kořeny radosti. A i my můžeme být pro druhé kořeny radosti."

"Prosím vás, vás, kteří jste zde, kteří jste se přišli setkat, abyste hledali Kristovo poselství, abyste hledali krásný smysl života: Ptám se vás: Necháte si to pro sebe, nebo to přinesete druhým?"

Na závěr svého krátkého vystoupení papež František zástupcům řekl: "Zanechávám vám tuto myšlenku: Když upadnete, vstaňte. Chodte s cílem, trénujte každý den v životě. Nic v životě není zadarmo, za všechno se platí. Jen jedna věc je zdarma: Ježíšova láska. Takže s touto bezplatnou věcí, kterou máme, s Ježíšovou láskou, a s touhou kráčet, krácejme s nadějí, dívejme se na své kořeny a jdeme vpřed, beze strachu."

Po papežově promluvě následovala eucharistická adorace. Jak je již zvykem na světových setkáních mládeže, noc tráví na stejném místě, aby zde prožili sobotní vigilií s papežem a také nedělní mši svatou.

Neděle 6. srpna

František slavil na svátek Proměnění Páně mši svatou pro přibližně 1,5 milionu lidí v Parku Tejo, 3177 z nich bylo z České republiky, která měla na této události sedmé nejpočetnější zastoupení. Při mši koncelebrovalo přibližně 10 tisíc kněží a 700 biskupů.

"Pane, je dobře, že jsme tady!" (Mt 17,4)," uvedl papež František ve své homilii a citoval ze čtení dnešního evangelia. "Tato slova, která apoštol Petr řekl Ježíšovi na hoře Proměnění, chceme po těchto intenzivních dnech přijmout také za svá."

A dále pokračoval: "Drazí mladí lidé, rád bych se každému z vás podíval do očí a řekl vám: nebojte se, nebojte se," vyzval poutníky z celého světa papež František v lisabonském Parku Tejo, kterému organizátoři dali příhodně jméno "Pole milosti".

"Říkám vám něco velmi krásného: už to nejsem já, je to sám Ježíš, kdo se na vás v této chvíli dívá, dívá se na vás," pokračoval papež. "On vás zná, zná srdce každého z vás, zná život každého z vás, zná radosti, zná smutek, úspěchy i neúspěchy. Ježíš zná vaše srdce. On vidí naše srdce. A říká vám dnes zde v Lisabonu, na těchto Světových dnech mládeže: Nebojte se!"

**Medián vychází jako příloha
Informačních novin ústecké farnosti – INUF
pro vnitřní potřebu**

texty a foto: P. Jan Pitřinec, účastníci z farnosti a www.vaticannews.va

